

послѣ было и при тѣхны-тѣ потомци. Това раздробленіе р. хр. на господарство-то направило та братія-та или сродници-тѣ, кои-то имали отдѣльны владѣнія или удѣли, живѣяли по между си въ несѣгласіе и старалися да ослабятъ одинъ другого; а оттова всячка Россія страдала. Мы ще видимъ по-нататѣкъ, какъ Монголи-тѣ ся възползовали отъ това разстройство на Россію, и какъ тѣи ѿ понизили.

Въ Англію Норманни-тѣ или *Датчани-тѣ*, както ги наричали тамо, разрушавали градове, грабили и притеснявали народа. Жители-тѣ на Англію най-послѣ ся принудили да имъ ся подчинятъ; а краль-тѣ Англіискій — *Алфредъ Великій* побѣгналъ въ единъ отдалѣченъ край, гдѣ-то живялъ нѣколко врѣмя въ неизвѣстность. Тамъ Алфреду дошло отъ рѣкъ да събере войско; послѣ, като ся прѣоблѣкалъ подобно на музыкантъ, отишълъ въ непріятельскія станъ (лагерь), за да дознае колко войски имать Датчани-тѣ и какъ сѣ ѿ размѣстили. Подиръ това пови-калъ мнозина отъ свои-тѣ подданици и объявилъ имъ, че ся готови да ги освободи отъ Датчанско-то владычество. Сакси-тѣ съ драго срьдце минали отъ камъ странъ любезнаго своего краля, и тогава Алфредъ ненадѣждно нападналъ на Датчани-тѣ, и, като ги разбилъ, принудилъ ги да ся населятъ въ сѣвернѣ Англію. Тогава Датчани-тѣ ся принудили да признають Алфреда за свой краль и да приѣмють христіанскѣ-тъ вѣрѣ.

Алфредъ былъ благодѣтель своему народу и праведно заслужилъ имя *Великій*. Той издалъ полезны законы, искалъ строго да ги исполнявать, и приучвалъ народа си, на порядкъ и трудолюбіе. Той въздигналъ цѣрквы и училища. Въ негово-то царуваніе въ Англію ся истребили грабежи-тѣ и безпорядѣци-тѣ, и народъ-тѣ можялъ да ся занимава съ тръговію, зѣмледѣліе и ремесла.